

ikke vandt nogen Tilslutning fra nogen af Siderne. Af de to Resolutioner, som da var tilbage, gik den ene, som var stillet af Indlederen, ud paa at udtale Ønsket om, at det maatte lykkes Lovgivningsmagten at gennemføre en hensigtsmæssig Ordning af denne Sag, uden at der derved blev paalagt de næringsdrivende for store Byrder — for store Byrder. Dette havde Indlederen nærmere forklaret kort i Forvejen, før Resolutionen blev stillet, saaledes, at han fandt det ikke helt retfærdigt, at Arbejdsgiveren skulde bære hele Risikoen. Som man vil se, nærmer denne Resolution sig meget stærkt det Forslag, der nu foreligger for os. Naar der ikke havde været andet vedtaget end denne Resolution her, saa var man berettiget til at sige, at Mødet havde udtalt Ønsket om at faa en Lovforanstaltning gennemført omtrent i det Spor, som Forslaget her gaar i, men dog saaledes, at man vil tage under nøje Overvejelse at forhindrte de særlige Byrder, som en saadan Ordning maatte medføre for de paagældende Erhverv. Det var altsaa den første Resolution. Men saa kommer den anden Resolution. Den siger, at Mødet udtaler det Haab, at det maatte lykkes at gennemføre en Ulykkesforsikring her i Landet, men protesterer bestemt imod, at der i en saadan Lov lægges særlige Byrder paa Haandværk og Industri fremfor Landets øvrige Erhverv. Denne Resolution tager jo bestemt Afstand fra det foreliggende Lovforslag, med dens Vedtagelse og Efterfølgelse maatte Lovforslaget her falde fuldtændig bort. Den indeholder altsaa en bestemt Udtalelse af, at de særlige Erhverv ikke skulle bære nogen som helst anden Byrde end alle andre Erhverv, eller kort sagt, at man skal søge Ligelighed. Men deraf følger jo ogsaa, at den Resolution, jeg nævnedes før, den første Resolution og den anden Resolution, staa i stærk logisk Modstrid med hinanden. Den første nævner et, den anden nævner et andet, saaledes at dette andet i Grunden udelukker det første. Men det, der saa skete paa Mødet, mine Herrer, var, at man slog de to Resolutioner sammen og vedtog dem begge to! Se, det er jo et af disse Kompromis'er! Saa jaare man kommer ind paa dem, saa ved man i Grunden ikke Bested om noget som helst af, hvad man egentlig mener, og saaledes er det jo ogsaa gaaet paa dette Møde her. Jeg kunde fristes til at sige, at det eneste, der er rigtig klart efter de Resolutioner, der have foreligget, er, at Mødet ikke vilde høre nogen Tilslutning til den Tanke, som nærmest har fundet sit Udtryk i det Forslag, som det ærede Medlem for Horsens har fremsat, men ellers

valde man mellem Regeringens Forslag og Frygt for, at Regeringens Forslag skulde lægge for store Byrder paa Industrien, og saa greb man til sidst dette her, der som sagt hverken er hugget eller stukket, naar det gælder om at finde, hvad Meningen er. Som sagt, jeg har lidt Vanskelighed ved at forstaa, hvorledes Fællesrepræsentanternes Mødes Stilling til Sagen egentlig har været. Jeg har selvfølgelig aldrig funnet vente, at man paa dette Møde, naar man vilde tage Spørgsmaalet op om en Ulykkesforsikring, skulde gribe det Forslag, som Udvalget havde enedes om i forrige Samling, og som netop var til Forhandling paa Mødet her, med begge Hænder og sige: Se, det er noget, vi kunne gaa med til alle sammen og gaa med til med Glæde. Det var der ingen Memnefter, der kunde forlange, fordi dette Forslag gaar netop ud paa at lægge særlige Byrder paa de særlige Erhverv, og at de særlige Erhverv skulde være glade over det, det siger sig selv, at de selvfølgelig ikke vare. En saadan Resolution kunde man altsaa ikke vente, og at Frygten for, at Erhvervene skulde blive for stærkt angrebne, kunde komme frem, kan jeg godt forstaa. Jeg maa endnu til Slutning sige dette, at under selve Forhandlingen paa Mødet, saa lidt den bragte i øvrigt, som der en Ytring frem, som jeg ikke kan andet end beklage. Den gik nemlig ud paa, at det her omhandlede Forslag rammer ogsaa smaa Mestre, som ikke ere i Stand til at bære Udbetalinger paa flere Tusinde Kroner. Dette er en Udtalelse, som jo meget godt kan forsvares, hvis man netop tager Hensyn til § 11 her og tænker sig dette Tilfælde, som det ærede Medlem for Horsens havde fremme før, nemlig at den tilhørende Myndighed kommer til en lille Meister og siger: Nu skal du frem med hele den Kapital; saa kan det dreje sig om flere Tusinde Kroner. Men tager man Forslaget, som det virkelig er, saa bliver der ikke Tale om flere Tusinde Kroner paa eet Bræt, men kun om, at han skal holde sine Folk forsikrede, altsaa kun om en Bligt, han kan fyldestgøre med et Beløb, der fjerner sig saa stærkt fra disse flere Tusinde Kroner, at disse slet ikke burde have været nævnte. Jeg tror, at det er en Udtalelse, som netop paa dette Møde, hvor det var Haandværket, der i Modsætning til Storindustrien var særlig repræsenteret, har gjort ikke ringe Virkning og bidraget ikke saa lidt til, at der til Resolutionen kom den Tilføjeelse, hvori man udtaler Frygt for den store Byrde.

Jeg har saaledes gjort Rede for min Stilling til Forslaget i al Almindelighed og skal endnu kun udtale det Ønske, at man maa